

עמ:

עין משפט
נר מצוה

לח א מ"י פ"ו מהלכות
חובל ומזיק הלכה א'
סמג עשין ע טוש"ע ח"מ
ס"י שעת סעיף א' :

למ"ב ב' מ"י פ"א מהל' נערה בצולה הלכה יג ופ"ג מהלכות גיבה הלכה ופ"ד מהלכות חובל הלכה ה סמג עשין ע טוש"ע ח"מ סימן חכג סעיף ד: מ"ג ב' מ"י פ"ד מהלכות רוצח הלכה ז ופ"ד מהלכות סנהדרין הלכה ז הלכות נאזרח קמג: מ"ד ב' מ"י פ"ד מהל' סנהדרין הלכה ו:

בז ה' ו' מ"י שם הלכה ז'
 ופ"ד מהלכות רוצח
 הלכה ז' סמג שם:
בז ז' מ"י פ"א מהל' נזקי
 ממון הלכה י':

פ' הנחנקין (לקמן פד:) מוקי
 זו לחלק בין דרך ירידה
 וא קרא נפקא אלא מקרא
 יב בתריה מכה נפש בהמה

יתנינה למעלה מה ל
 אמר רבא האי דת
 מדרבי ומפקא מדר
 מכה אדם ומכה ב
 "לא חלקת בה בין
 לשאינו מתכוין בין
 לפוטרו ממון אלא
 אדם בלא תחלוק ב
 מתכוין לשאין מתכו
 עלייה לחייבו ממון
 שאין מתכוין אילינ
 היינו שוגג אלא פש
 אלא לזה וקתני לח
 ממון ואי בר קטלא
 למיפטריה ממון אלא
 בר קטלא הוא וק
מתני' רוצח ש
 פטורין ר' יהודה או
 רכל חייבי מיתות ש
 בקלה ה^ט הנסקלין בנ
 נידונין בסקילה שה
 אומרים נידונין בשר
 אמר להן ר"ש ^אא
 חמורה לא נתנה לב
 אילו לא היתה ס
 למגדף ולעובר עב
 בנחנקין ר"ש אומר
גמ' מאן אחרים
 פשיטא ותו בהא ל
 אותן לכיפה (סימן ב
 שמואל ^ההכא בר
 שנתערב ברוצחים או
 רבנן סברי איין גומרין
 הלכך כולן פטורין
 לגמרי נמי לא כיון
 כוונסין אותן לכיפה
 דכולי עלמא לא פ
 בשור שלא נגמר
 אחרים שנגמר דינן
^טכימית בעלים כך
 דינו של שור אלא ב
 ור' יהודה סבר כונסי

גא' דבי חזקיה דכמו נתכוין
ה"נ שאין מתכוין דאהבי
תא' לאשמועין דכמו דרך
יעין מיינה ממונא ולפטריה
לכפרה ולפטור מזיד נמי
סוגג דרך עלייה כמו דרך

והוא שפירשתי בשמעתין ד' יהודאי אלף צפניו ור' שמואל וצוהבאים שנתערב בהן שמואל וכוונן הכא דרובא דאסורין מעסקין אחרים מעליא עסקין מאי אחרים אילימא ש לקים אדר' אבוב קאי עולמא לא פליגי דפטירי אכל נהערב בשוורים מעמך דמשמע דשור ההקמי ימותו כולן בנתערב צו

אסון ונתן צפיליים (שמות כא) דמי
מפקא מדרבי ורבנן. דרבנן מחייבי
זה והרג את זה ורבי מחייב ליה
לא מיחייב ממון ולא מיתה: **מדה**
אדם ומדה צהמה. לכך הוקשו צהאי

קורה מכה בזהמה ישמנה ומכה חלס
 יומת ומשמע בזהמה חייב ממון
 ובאדם פטור מממון דכתיב בזהמה
 ישמנה ולא אדם והקיס לך הכתוב
 פטור לשלומין של אדם לחיוב
 לשלומין של בזהמה מה להלן לא
 תחלתן בין מתכוין בזהמה ואזיל
 ממי היא: דרך עלייה לא שייך
 למתני גבי בזהמה אלא משום דבאדם
 אשכחן ביה חילוק בזהמה שזוג דרך

וירידה חייב גלות חבל דרך עניי
 בזהרנו את ידו פטור מגלות דכתיב
 (במדבר לה) ויפל עליו וימת דרך
 שפלה בעניין: **לפוטרו ממון.** כלומר
 ללא חלקו מן שום זל הפטור מן
 תשלומין אלא בכל דדדין הוא דמחייב
 דרבינן כל זקוקין צ"ק (דף כו:) מפלע
 תחת פלע לחייב על השוגג כמודי ועל
 האונס כרצון ומכה בהמה נזק הוא:
אף מכה אדם. אף דין פטור תשלומין
 לכחוצו בו חלוק לשום זל שתיחייב ממנו
 אלא כל שעה פטור מממון דין בשוגג
 ואין נתכוון לפטור ממינה בין צמוד
 ונתכוון דחייב מיתה: **אלא לפטרו.**
 אלאה פטור מממון לתנא דבי חזקיה
 וממיתה נמי שמע מיה דפטור ליה
 מדאזכרין למפטריה מתשלומין
 כדמפרש ואזיל ואי בר קטלא מי
 לאזכרין למפטור: **בתנ"י שנתערב**
באחרים. בגמרא מפרש הק אחרים
 מאן נינהו: **נוספין אותן לניפה.**
 ושם מאכילין אותן שעורים עד
 שתצטק כרים דכתיב לקמן צפירקין
 (דף פב:) **דנוין בקלה.** מאחר
 שנתערבו ואי אחת מכיר מי המחווב
 את החמורה ומי המחווב את הקלה
 לא תהי שראי להחמיר עליו למוסר
 ויהי לחמור חמורה שלא תחייב בו אלא
 ידונו בקלה שיטנה בכלל החמורה:
הנסקלין בנשרפין. אע"ג דרובא
 דהני נשרפין דקתמי נסקלין בנשרפין
 משמע חד נסקל שנתערב בנשרפין
 טובא אפילו הכי לר' שמעון ידונו
 כוון בסקילה מפני שהשריפה חמורה:
ואי נגה למגדף ולעודד עזודם
ורובים. שפוטרין ידן בעיקר: **לא**
גיטתה לנח דהן שונא. שבצירתה
 חמורה שמחללת את אביה כדאמר
 בצרעב מיתות (לעיל דף נב.) שנהגין
החמים אותרים חנק. שסייף חמור.
 (ע"ב) **אלא בפניו.** כיון דאין מכירין
 דרואה הוא. שהרי קצלו הדמיות
 ואזיל ואיכא דלג נגמר דינו אר'
 ומנא אחר והאילו העדה (במדבר לה)
 אי

נצחם ריבו ב' והשמה נרצח כון
 ושה ר' יחנן צ"ר מרדכי דפברק
 ותו כון והשמו מה הם דפברק
 נרצחין כנו שסבז כספר יסן אחד
 כולן פטורין משמע שהאחרים בני
 פטורין פטור מצבי ליה כיון דמצי
 ונו שנתערב צרואים אחרים עסקין
 יאוקמא ר' אבהו באדם מוקי ריש
 ר"ל יכבשינהו דנייירו וכל דפריש
 קלו דליכא למימר כבשינהו ותדע
 ואל עשרה כהנים צבא אחת ומסקין מן
 הקצוע

מסורת הש"ס

[לקמן פד:] ב"ק לה.
 וזכות לה. ולא, (ב) ע"י
 ספות לקמן פ: ד"ה
 [סקלן], (ג) [לעיל מט:],
 [שס:], (ה) לעיל ב. [ב"ק
 : מה:], (ו) [מכות ז:],
 (ז) [שמות כא:],

ורה אור השלם

וְכִי יֵצְאוּ אֲנָשִׁים וַיִּגְּפוּ
שָׁה הָרָה וַיֵּצְאוּ יִלְדֶיהָ
אִם יִהְיֶה אֶסּוֹן עֲגוּשׁ
נֶשׁ כַּאֲשֶׁר יִשִּׁית עָלָיו
עַל הָאִשָּׁה וְנָתַן
לָלֵלִים: שְׁמוֹת כֹּא כֹב
וּמִכָּבָה בְּהִמָּה יִשְׁלַמְנָה
כֹּפֶה אָדָם יוֹמֶת:
וַיִּקְרָא כֹד כֹּא

מוסף רש"י

[illegible]